

EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 17. 7. 2015
COM(2015) 349 final

SPRÁVA KOMISIE RADE

**ktorou sa hodnotí pokrok oznámený Talianskom Komisii a Rade, pokiaľ ide
o vymáhanie splatných dodatočných poplatkov od výrobcov mlieka za hospodárske roky
1995/1996 až 2001/2002**

(v súlade s článkom 3 rozhodnutia Rady 2003/530/ES)

SPRÁVA KOMISIE RADE,

ktorou sa hodnotí pokrok oznámený Talianskom Komisii a Rade, pokiaľ ide o vymáhanie splatných dodatočných poplatkov od výrobcov mlieka za hospodárske roky 1995/1996 až 2001/2002

(v súlade s článkom 3 rozhodnutia Rady 2003/530/ES)

Táto hodnotiacia správa je vypracovaná v súlade s článkom 3 rozhodnutia Rady 2003/530/ES zo 16. júla 2003 o zlučiteľnosti pomoci so spoločným trhom, ktorú má Talianska republika v úmysle poskytnúť svojim výrobcom mlieka (ďalej len: „rozhodnutie Rady“), podľa ktorého sa od príslušných talianskych orgánov vyžaduje, aby každý rok predložili Rade a Komisii správu o pokroku, ktorý dosiahli pri vymáhaní splatných dodatočných poplatkov od výrobcov za hospodárske roky 1995/1996 až 2001/2002.

Podľa článku 1 rozhodnutia Rady sa pomoc, ktorú Talianska republika poskytuje svojim výrobcom mlieka tým, že za nich odvádza do rozpočtu Európskej únie sumu, ktorú jej výrobcovia mlieka Európskej únii dlhujú v dôsledku dodatočných poplatkov za mlieko a mliečne výrobky za hospodárske roky 1995/1996 až 2001/2002, a tým, že umožňuje týmto výrobcom zaplatiť ich dlh prostredníctvom bezúročných odkladov úhrad počas niekoľkých rokov, výnimočne považuje za zlučiteľnú so spoločným trhom pod podmienkou, že:

- výrobcovia splatia celú sumu prostredníctvom anuit v rovnakej výške a
- doba splatnosti, ktorá začala plynúť 1. januára 2004, nebude dlhšia ako 14 rokov.

Podľa článku 2 rozhodnutia Rady sa poskytnutie pomoci podmieňuje tým, že Taliansko oznámi celkovú výšku dodatočných poplatkov za príslušné obdobia Európskemu poľnohospodárskemu usmerňovaciemu a záručnému fondu (EPUZF), v súčasnosti Európskemu poľnohospodárskemu záručnému fondu (EPZF), a tým, že Taliansko odpočíta tento nesplatený dlh v troch anuitách rovnakej výšky z výdavkov, ktoré financoval EPUZF v novembri 2003, novembri 2004 a v novembri 2005. Taliansko náležitým spôsobom oznámilo celkovú výšku dodatočných poplatkov za príslušné obdobia v liste z 26. augusta 2003. Zrážky zvyšného nesplateného dlhu sa náležite odpočítali z výdavkov, ktoré financoval EPUZF v novembri 2003, 2004 a 2005.

Podľa článku 3 rozhodnutia Rady príslušné talianske orgány každý rok predkladajú Rade a Komisii správu o pokroku, ktorý dosiahli pri vymáhaní splatných dodatočných poplatkov od výrobcov za hospodárske roky 1995/1996 až 2001/2002.

V zmysle uvedeného ustanovenia talianske orgány listom agentúry AGEA (Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura) z 13. novembra 2014 Komisii predložili svoju desiatu správu týkajúcu sa platby anuity v roku 2013.

V tejto správe sa uvádza posúdenie Komisie týkajúce sa pokroku v roku 2013, o ktorom informovali talianske orgány, pokiaľ ide o vymáhanie dodatočných poplatkov počas siedmich hospodárskych rokov, na ktoré sa vzťahuje rozhodnutie Rady, ako aj počas hospodárskych rokov, na ktoré sa uvedené rozhodnutie nevzťahuje.

Platenie poplatkov formou splátkového režimu z roku 2003

Rozhodnutie Rady, ktorým sa Taliansku povolilo odvádzať dodatočné poplatky do rozpočtu Európskej únie namiesto výrobcov mlieka, sa v roku 2005, v čase predloženia prvej správy

Rade, týkalo 25 123 výrobcov, ktorí poplatok dlhujú. Tento počet v roku 2013 klesol na 21 819.

Z celkového nahláseného počtu výrobcov, na ktorých sa správa vzťahuje a ktorí dlhujú poplatky za sedem hospodárskych rokov stanovených v rozhodnutí Rady, sa 15 431 rozhodlo zaplatiť dlhovanú sumu formou splátkového režimu z roku 2003. Dlhy 15 431 výrobcov, ktorí sa rozhodli zaplatiť dlhovanú sumu formou splátkového režimu, predstavovali v roku 2004 pred splatením prvej anuity celkovo 345 miliónov EUR, čo predstavuje asi štvrtinu celkovej splatnej sumy výrobcov, ktorí odmietli pristúpiť na splátkový režim. Zdá sa preto, že pre splátkový režim sa väčšinou rozhodli výrobcovia, ktorí v najmenšej miere produkovali nadbytočné dodávky mlieka. Na druhej strane výrobcovia s výraznejšími nadbytočnými dodávkami mlieka (asi 8 000 výrobcov, ktorým sa vyúčtovala približne 1 miliarda EUR v poplatkoch, ktoré za uvedených sedem hospodárskych rokov dlhovali) sa rozhodli nevstúpiť do splátkového režimu. Treba však spresniť, že talianskym orgánom sú každý rok doručené nové žiadosti o možnosť splácania dlhu formou splátok. V roku 2013 bolo predložených 160 nových žiadostí v celkovej sume 8,7 milióna EUR. Celková suma v rámci splátkového režimu je 362,17 milióna EUR.

Desiatu anuitu malo zaplatiť 11 331 výrobcov v celkovej sume 26 165 096 EUR do 31. decembra 2013. Z overení, ktoré vykonali talianske orgány, vyplynulo, že 11 132 výrobcov počas roku 2013 riadne splatilo sumy v celkovej hodnote 25 664 142 EUR, čo znamená, že 98,24 % výrobcov splatilo načas v desiatej anuite 98,2 % splatnej sumy. Pri predchádzajúcich deviatich anuitách sa včas zaplatilo 99,6 %, 97,9 %, 99,5 %, 99,7 %, 96,4 %, 96,2 %, 90,5 %, 98,3 % a 96,9 % splatnej sumy. Celková výška poplatkov vybraných v prvých desiatich anuitách je teda približne 270 739 640 EUR (čiže približne 97,3 % celkovej splatnej sumy, ktorá sa mala splatiť týmito anuitami).

Tieto úrovne splácania síce poukazujú na záujem výrobcov, ktorí si zvolili splátkový režim, plniť si záväzky, Komisia však zastáva názor, že ďalší postup uplatňovaný v prípadoch, keď sa platba neuskutočnila včas, je hlavným ukazovateľom miery angažovanosti talianskych orgánov, pokiaľ ide o zabezpečenie riadneho dodržiavania podmienok splátkového režimu a o vymáhanie celkovej výšky splatných poplatkov.

Pokiaľ ide o desiatu anuitu, nie sú k dispozícii žiadne informácie o platbách zvyšných 199 výrobcov v celkovej hodnote 500 948 EUR.

Pri deviatej anuite ešte 285 výrobcov nezaplatilo splátky, ktoré na konci roka 2012 zodpovedali sume 786 682,83 EUR. Podľa informácií talianskych orgánov všetky tieto prípady oznámili ústredné orgány príslušným regionálnym orgánom, aby vymohli platby celej splatnej sumy s úrokovou sadzbou mimo splátkového režimu. Najskôr sa predpokladalo, že splátku nezaplatilo 285 výrobcov, neskôr sa však ukázalo, že splátku v skutočnosti 191 zaplatilo. Naopak, 94 výrobcov, ktorí v skutočnosti nezaplatili deviatu anuitu, stratilo nárok na splátkový režim a začal sa proti nim postup vymáhania.

Podniky, v prípade ktorých bola zrušená možnosť platieb formou splátok

Nevyplatenie ktorejkoľvek anuity má za následok vylúčenie výrobcu zo splátkového režimu, ktorý musí následne celú zostávajúcu splatnú sumu spolu so vzniknutými úrokmi zaplatiť.

Desať rokov po začatí splátkového režimu v roku 2003 bol nárok na takéto splácanie zrušený celkom 613 podnikom, pričom celkový dlh rozdelený do splátok dosiahol výšku 22 817 190 EUR.

Z tejto sumy však bolo 7 128 700 EUR zaplatených pred zrušením tohto nároku a 4 297 074,81 EUR sa vymohlo po zrušení, čo znamená, že celkový zostávajúci dlh predstavuje 11 391 415 EUR a týka sa 251 podnikov.

Z týchto čísel vyplýva, že obozretnosť talianskych správnych orgánov pri výbere poplatkov od výrobcov, ktorí boli vylúčení zo splátkového režimu po nezaplatení anuity, zďaleka nie je uspokojivá. Výrobcovia mlieka okrem toho museli stiahnuť svoje žaloby na talianskych súdoch, aby boli oprávnení využívať splátkový režim. Vzhľadom na túto skutočnosť sa zdá, že nedostatočné vymáhanie nie je spôsobené prípadnou dĺžkou súdnych konaní, ale skôr by sa mohlo zakladať na neschopnosti talianskych správnych orgánov účinne vymáhať tieto sumy.

Odklad platby o šesť mesiacov a jeho dôsledky, pokiaľ ide o štátnu pomoc

Podľa článku 2 ods. 12k talianskeho zákonného dekrétu č. 225 z 29. decembra 2010 novelizáciou zmeneného na zákon č. 10 z 26. februára 2011 Taliansko povolilo odklad anuity za rok 2010, ktorá bola podľa splátkového režimu z roku 2003 schváleného rozhodnutím Rady 2003/530/ES splatná 31. decembra 2010, na 30. júna 2011.

V rozhodnutí č. C(2013) 4046 final zo 17. júla 2013 Komisia uviedla, že odklad platby poplatkov za mlieko, ktorá mala byť uhradená do 31. decembra 2010, predstavuje pomoc nezlučiteľnú s vnútorným trhom. Okrem toho sa Komisia domnieva, že táto pomoc viedla k porušeniu podmienok stanovených v rozhodnutí Rady 2003/530/ES a predstavovala pre jej príjemcov, ktorí prekročili rámec stanovený Radou, novú štátnu pomoc, nezákonnú v zmysle článku 1 písm. f) nariadenia (ES) č. 659/1999, ako aj nezlučiteľnú s vnútorným trhom.

V rozhodnutí č. C(2013) 4046 final Komisia Taliansku nariadila, aby od príjemcov, ktorí využili odklad splátky, vymohlo sumu nezlučiteľnej pomoci spolu s úrokmi.

Talianske orgány začali potrebné administratívne kroky na vymáhanie pomoci. Taliansko však podalo 8. novembra 2013 proti rozhodnutiu Komisie odvolanie na súde (vec T-527/13). Tento súd vydal 24. júna 2015 rozsudok, ktorým sa čiastočne ruší rozhodnutie Komisie: potvrdil pozíciu Komisie vo veci pomoci súvisiacej s poskytnutím odkladu platby poplatku, ktorý mal byť uhradený do 31. decembra 2010, ale odmietol závery Komisie, pokiaľ ide o novú pomoc zavedenú pre príjemcov, ktorí využili tento odklad a tým prekročili rámec rozhodnutia Rady.

Dodatočné poplatky splatné za hospodársky rok 2002/2003

Za hospodárske roky 1995 až 2002 Taliansko na základe rozhodnutia Rady 2003/530/ES zaplatilo do rozpočtu Európskej únie dodatočné poplatky namiesto výrobcov.

Od roku 2004 členské štáty odvádzajú dodatočné poplatky priamo do rozpočtu Európskej únie na základe nariadenia Rady (ES) č. 1788/2003 z 29. septembra 2003.

Na hospodársky rok 2002/2003 sa však nevzťahuje ani rozhodnutie Rady, ani nový režim zavedený v roku 2004. Vzhľadom na prekročenie vnútroštátnej kvóty pridelenéj Taliansku dlhovali talianski výrobcovia mlieka, ktorí za toto prekročenie niesli zodpovednosť, za hospodársky rok 2002/2003 do rozpočtu Únie 227,77 milióna EUR.

Z tejto sumy sa 56,58 milióna EUR vymohlo a zaplatilo do rozpočtu Európskej únie a 40,68 milióna EUR bolo zrušených súdnym rozhodnutím. K 31. decembru 2013 výrobcovia mlieka dlžili na dodatočných poplatkoch za hospodársky rok 2002/2003 ešte 130,50 milióna EUR splatných do rozpočtu Európskej únie. Z tejto sumy patrí 9,35 milióna EUR do splátkového režimu z roku 2009.

Splatné poplatky nezahrnuté do splátkového režimu z roku 2003 ani do systému úhrady z roku 2009

Už z predchádzajúcich správ vyplynulo, že splátkový režim z roku 2003 a systém úhrady z roku 2009 (s úrokovou sadzbou rovnajúcou sa referenčnej sadzbe pre Úniu zvýšenou o niekoľko percentuálnych bodov) sa v skutočnosti týkajú iba veľmi malej časti poplatkov, ktoré sa majú vymôcť.

Celková suma poplatkov, ktorú treba vybrať za hospodárske roky 1995/96 až 2008/09, a ktorú oznámilo Taliansko, teda predstavuje 2,305 miliardy EUR. Z tejto sumy Taliansko vymohlo 566,71 milióna EUR v rokoch 2003 až 2013, z toho 270,74 milióna EUR v rámci splátkového kalendára na rok 2003, 4,99 milióna EUR v rámci systému úhrady z roku 2009 a 290,98 milióna EUR mimo splátkových režimov.

Zo zostávajúcej čiastky vo výške 1,738 miliardy EUR:

- sa na malú časť (199,88 milióna EUR) vzťahujú splátkové režimy, ktoré Taliansko zaviedlo v rokoch 2003 a 2009 a do ktorých sa zapojili niektorí výrobcovia mlieka, ktorí mali poplatky platiť,
- 211,23 milióna EUR bolo vyhlásených za nevymožiteľnú čiastku v dôsledku bankrotu výrobcu alebo na základe zrušenia poplatku sudcom,
- zostáva suma 1,327 miliardy EUR, ktorá predstavuje dlh výrobcov, ktorí sa odmietli zapojiť do splátkových režimov a väčšinou vzniesli námietky proti dodatočným poplatkom na talianskych súdoch.

Približne 87 % celkových súm, ktoré sú ešte splatné za hospodárske roky 1995/96 až 2008/09 (1,527 miliardy EUR), nie je zahrnutých v žiadnom zo splátkových režimov.

Celková suma poplatkov vybraných mimo splátkových režimov zatiaľ dosahuje iba 290,98 milióna EUR. Podľa správy talianskych orgánov je dôvodom tejto mimoriadne nízkej miery splácania veľký počet súdnych sporov iniciovaných na podnet výrobcov podliehajúcich plateniu poplatkov a z nich vyplývajúceho pozastavenia vymáhania.

Komisia vo svojich predchádzajúcich hodnotiacich správach predložených Rade vyjadrila názor, že Taliansko by vo svojich výročných správach malo osobitne opísať situáciu prebiehajúcich súdnych sporov a malo by v nich uviesť podrobnosti potvrdzujúce uskutočnenie platby výrobcami, ktorých námietky voči platbe sudca zamietol. Bez týchto podrobných informácií Komisia nebola v minulosti schopná správne monitorovať vymáhanie tej časti poplatkov, ktorá nebola zaradená do splátkového režimu.

Komisia uvítala informácie uvedené v správe talianskych orgánov o desiatej anuite, ktoré sa týkajú súčasnej celkovej situácie v súvislosti s vymáhaním poplatkov v rámci splátkového režimu zavedeného v roku 2003.

Pokiaľ však ide o vyberanie súm, na ktoré sa nevzťahuje uvedený splátkový režim, z číselných údajov poskytnutých talianskymi správnymi orgánmi vyplýva, že dosiahnutý pokrok je zanedbateľný. Predovšetkým nedošlo k žiadnemu významnému pokroku pri vyberaní vymáhateľných súm, proti ktorým neboli nikdy vznesené námietky, ani súm, ktoré boli spochybnené, ale potvrdil ich príslušný súd, ani súm, v prípade ktorých prebiehajú konania, ale nebolo nariadené pozastavenie platieb.

K 31. decembru 2013 bola z týchto vymáhateľných súm skutočne vybraná suma predstavujúca približne 240,92 milióna EUR, zatiaľ čo vymáhateľná suma, ktorá je stále

splatná, predstavuje 827 miliónov EUR. Komisia ďalej poznamenáva, že zo sumy 1,527 miliardy EUR, ktorá je stále splatná za obdobie 1995/96 – 2008/09, 500 miliónov EUR stále nie je vymáhateľných, pretože sú predmetom súdneho sporu s pozastavením vymáhania nariadeným sudcom, ale budú sa od výrobcov musieť vybrať, pokiaľ súd rozhodne v prospech správnych orgánov.

Pokiaľ ide o momentálne vymáhateľné sumy, ktoré sú splatné za celé obdobie rokov 1995/1996 – 2008/2009, skutočne bolo vybraných iba 22,5 %.

Pokiaľ ide o obdobie, na ktoré sa vzťahuje rozhodnutie Rady (1995/1996 až 2001/2002), vybrané sumy predstavujú 26,6 % momentálne vymáhateľných súm. V rámci vymáhateľných súm treba rozlišovať

- sumy, proti ktorým neboli vznesené námietky: z vymáhateľnej sumy 172,12 milióna EUR bolo vybraných 109,65 milióna EUR, čo predstavuje mieru uspokojenia pohľadávky 63 %,
- sumy, ktoré boli predmetom súdneho sporu, ale v prípade ktorých nebol vydaný žiaden príkaz na pozastavenie vymáhania: z vymáhateľnej sumy 256,20 milióna EUR bolo vybraných iba 28,38 milióna EUR, teda 11 %,
- sumy potvrdené sudcom: z vymáhateľnej sumy 639,97 milióna EUR bolo vybraných 102,89 milióna EUR, teda 16,5 %.

Komisia zdôrazňuje mimoriadne nízku mieru vymáhania v prípade posledných dvoch kategórií. Podobne v prípade sumy 172,12 milióna EUR, proti ktorej neboli nikdy vznesené námietky, a ktorá mohla teda byť vybraná ihneď, ešte zostáva vybrať 62,48 milióna EUR. V prípade splatného poplatku za hospodárske roky 1995/1996 až 2001/2002 to znamená, že už vyše 10 rokov stále nebolo vybraných 19,54 milióna EUR.

Komisia s veľkým poľutovaním konštatuje, že pokrok pri vymáhaní tej časti poplatkov, ktorá nie je začlenená do splátkového režimu z roku 2003 ani do systému úhrady poplatkov z roku 2009, je pomalý.

Komisia neustále pozorne sleduje proces vymáhania v Taliansku, najmä vymáhanie poplatkov, na ktoré sa nevzťahuje splátkový režim. Útvary Komisie pri viacerých príležitostiach predložili svoje postrehy (vrátane negatívnych poznámok) talianskym orgánom a vyžiadali si od nich podrobné informácie o rôznych aspektoch vymáhania poplatkov za mlieko.

Aj napriek mnohým opakovaným žiadostiam Komisie talianske orgány doposiaľ nevybrali väčšinu splatných poplatkov.

Európska komisia 20. júna 2013 vyzvala Taliansko na základe článku 258 ZFEÚ, aby predložilo svoje postrehy týkajúce sa nedostatočných opatrení prijatých na riešenie nedostatkov vo vymáhaní dodatočných poplatkov za obdobie od roku 1995 do roku 2009. Z odpovede talianskych orgánov však nevyplýval žiaden významný pokrok pri vymáhaní.

Komisia 10. júla 2014 vydala odôvodnené stanovisko proti Taliansku za to, že neprijalo dostatočné opatrenia zabezpečujúce účinné a efektívne vymáhanie poplatkov za nadbytočné množstvo od výrobcov mlieka, ktorí prekročili svoju individuálnu kvótu v období rokov, počas ktorých Taliansko prekročilo svoju vnútroštátnu kvótu mlieka.

Záver

Komisia zastáva názor, že vzhľadom na plnenie podmienok splátkového režimu schváleného Radou v roku 2003 pokrok, ktorý dosiahli talianske orgány pri vymáhaní dlžných súm od

výrobcov, ktorí sa rozhodli pre splátkový režim v hospodárskych rokoch 1995/1996 až 2001/2002, je dôkazom uspokojivého riadenia tohto režimu.

Pokiaľ ide o sumy, ktoré neboli zahrnuté do splátkových režimov, Komisia už vo svojich následných hodnotiacich správach predložených Rade od roku 2010, potom vo formálnej výzve zaslanej Taliansku 20. júna 2013 a nakoniec aj v odôvodnenom stanovisku vydanom 10. júla 2014 vyjadrila svoju nespokojnosť s nevýrazným pokrokom pri vymáhaní poplatkov súvisiacich s kvótami mlieka.

Z informácií, ktoré talianske orgány poskytli vo svojej správe o desiatej anuite, vyplýva, že v tomto prípade nemožno pozorovať žiadny významný nový pokrok, pokiaľ ide o účinné vyberanie poplatkov, na ktoré sa nevzťahovali splátkové režimy. Z dôvodu značnej sumy nesplatených poplatkov, ako aj dlhotrvajúcej situácie, keď sa nepodarilo vymôcť nezaplatené sumy, sa musí dospieť k záveru, že efektívnosť a účinnosť právnych predpisov Únie neboli a nie sú ani zďaleka zabezpečené talianskymi orgánmi, na základe čoho sa Komisia rozhodla podať 26. februára 2015 žalobu o nesplnenie povinnosti podľa článku 258 ZFEÚ na Súdny dvor Európskej únie.